

عنوان مقاله:

تحلیل ساختار فضایی شهر بابل با استفاده از مدل های کمی

محل انتشار:

اولین سمینار آینده پژوهی توسعه ملی ایران در بستر جغرافیا (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیده مائده مهدوی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور واحد بابل

فاطمه رزقی - کارشناسی ارشد جغرافیا برنامه ریزی شهری دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر شهرها به شکلی بی برنامه رشد کردند و محدوده های شهری در مدت کوتاهی به چندین برابر وسعت اولیه خود رسیدند و این معضل به عارضه منفی پراکندگی شهری منجر شده و منشا بسیاری از مشکلات در کشورهای در حال توسعه شده است، از این رو بررسی الگوی گسترش شهرها یکی از مسایلی است که می تواند استراتژی های توسعه را در افق دوردست جهت توانمندسازی مدیریت شهری فراهم سازد. هدف از این پژوهش تعیین و بررسی الگوی گسترش کالبدی فضایی شهر بابل است. روش پژوهش توصیفی تحلیلی است و بهره گیری از مدل های موران و گری و ضریب جینی به تحلیل چگونگی گسترش کالبدی فضایی این شهر پرداخته است. نتایج پژوهش براساس مطالعات صورت گرفته نشان می دهد. که منطقه مورد مطالعه به صورت پراکنده رشد کرده و منجر به عارضه منفی پراکندگی شهری شده است.

کلمات کلیدی:

گسترش فضایی، شهر، مدل های کمی، بابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/989727>

